

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/110/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612205359
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7612205359.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudcov JUDr. Alexandra Husivargu a JUDr. Gizely Majerčákovej, v právnej veci žalobcu : Spišské divadlo, so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Radničné námestie 4, IČO: 31 297 846, zast. JUDr. Vladimírom Habiňákom, advokátom so sídlom v Košiciach, Hviezdoslavova 7, proti žalovanému : W. X. - Z. G., so sídlom v G. T. D., Y. XXXX/XX, IČO: XX XXX XXX, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Pavol Hovan, s.r.o., so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Ing. Kožucha 1, IČO: 47 233 419, v konaní o 3.421,74 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, č.k. 6C 81/2012-127 zo dňa 10. decembra 2012

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku, ktorým bola žaloba o zaplatenie 2.505,19 € s prísl. zamietnutá.

V prevyšujúcej zamietavej časti, t.j. o zaplatenie 186,73 € s 9% ročným úrokom z omeškania od 15.3.2010 do zaplatenia a vo výroku o trovách konania z r u š u j e rozsudok a v zrušenom rozsahu v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len súd prvého stupňa) rozsudkom konanie v časti o zaplatenie 729,82 € s prísl. zastavil. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému trovy konania na účet právneho zástupcu JUDr. Pavla Hovana do troch dní od právoplatnosti rozsudku vo výške 1.037,55 €.

Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 3.421,74 € s prísl. titulom nedoplatkov na nájomnom a titulom nedoplatkov z vyúčtovania služieb spojených s nájomom nebytových priestorov. Po späťvzatí žaloby v časti o zaplatenie 729,82 € predmetom konania bol nedoplatok na nájomnom za mesiac január 2010 v sume 186,73 € a nedoplatky z vyúčtovania energií za rok 2008 v sume 1.459,38 € a za rok 2009 v sume 1.045,81 €. Zaplatenia nedoplatkov z vyúčtovania energií sa žalobca domáhal titulom vydania bezdôvodného obohatenia.

Vykonaným dokazovaním vzal súd za preukázané, že účastníci konania uzavreli dňa 28.1.2008 nájomnú zmluvu, ktorou žalobca prenechal žalovanému do užívania nebytové priestory na Štefánikovom námestí č. 17 v Spišskej Novej Vsi v celkovej výmere 18 m². Výška nájomného bola dohodnutá sumou 23.400,- Sk ročne a cena za ostatné služby spojené s prevádzkou kancelárie (vodné a stočné, elektrická energia) sumou 12.600,-Sk ročne. Účastníci zmluvy dohodli, že v prípade zvýšenia cien energií a služieb ich cena bude aktualizovaná. Zároveň v článku VII zmluvy v bode 1. účastníci zmluvy sa dohodli, že obsah zmluvy môžu meniť, prípadne prijímať dodatky k nej len písomne, po vzájomnej dohode. Doba nájmu bola dohodnutá na trvanie troch rokov do 2.1.2011. Žalobca navrhol zmenu nájomnej zmluvy dodatkom č.1 zo dňa 23.7.2009 a dodatkom č. 2 zo dňa 26.2.2010, ktorým upravil platby za ostatné služby súvisiace s nájomom, tieto však neboli žalovaným podpísané. Žalobca faktúrou č. 94039 zo dňa 9.7.2009 vyúčtoval

žalovanému energie za rok 2008 vo výške 1.459,38 €, faktúrou č. 104009 zo dňa 26.2.2010 energie za rok 2009 vo výške 1.054,81 €, faktúrou č. 94044 nájom za tretí kvartál roku 2009 vo výške 663,66 €, faktúrou č. 94051 nájom za štvrtý kvartál roku 2009 vo výške 663,66 € a faktúrou č. 104011 nájom za január 2010 vo výške 186,73 €. Žalovaný čiastočne uhradil faktúru č. 94044 vo výške 298,75 € zo dňa 3.11.2009 a faktúru č. 94051 vo výške 298,75 € dňa 23.12.2009. K ukončeniu nájomného pomeru došlo výpoveďou zo dňa 22.12.2009 v trojmesačnej výpovednej lehote. Vykonaným dokazovaním ďalej súd zistil, že v prenajatých priestoroch žalovaného nebol inštalovaný osobitný merač spotreby elektrickej energie. Žalobca sám nie je dodávateľom energie, iba rozfakturuje sumu, ktorá mu bola fakturovaná od dodávateľa energií medzi ostatných spotrebiteľov energie - nájomníkov podľa vopred určeného kľúča. Žalovaný však v konaní spôsob rozúčtovania namietal z dôvodu, že tak veľké množstvo energie nemohol spotrebovať a poukázal tiež na riadne plnenie svojich povinností v zmysle nájomnej zmluvy, z ktorého dôvodu namietal vznik bezdôvodného obohatenia na jeho strane.

Právne súd posudzoval vec podľa ust. § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť. V nájomnej zmluve bolo dohodnuté tak nájomné, ako aj cena ostatných služieb, a to pevnou sumou vo výške 36.000,-Sk za rok, z čoho ostatné služby predstavovali 12.600,-Sk. Aj keď sa účastníci dohodli, že v prípade zvýšenia cien energií a služieb ich cena bude aktualizovaná, súd konštatoval, že ide iba o všeobecnú klauzulu, pričom v zmysle zmluvy boli strany oprávnené meniť obsah zmluvy a prijímať dodatky po vzájomnej dohode. Žalobcom predložené dodatky žalovaným podpísané neboli a z tohto dôvodu platí dojednanie v pôvodnej nájomnej zmluve, aj čo sa týka ceny ostatných služieb a ich výšky. Pokiaľ teda došlo k zvýšeniu cien energií a následne žalobca mal od dodávateľa elektrickej energie fakturovaný nedoplatok, nemôže to byť na ľarchu žalovaného bez vzájomného písomného dojednania. V nájomnej zmluve zároveň nie je uvedená žiadna sankcia alebo povinnosť nájomcu v prípade zvýšenia cien energií prijať bez vzájomnej písomnej dohody novú aktualizovanú cenu. Keďže zmluva medzi účastníkmi bola platne uzavretá, žalovaný prijímal poskytovanie služieb na základe platnej zmluvy za dohodnutú cenu a nemohlo u neho dôjsť k bezdôvodnému obohateniu. Rovnako nebolo možné aplikovať ani ust. § 454 Obč. zák., keďže nešlo o plnenie žalobcu za žalovaného. Žalobca mal uzavretú zmluvu s dodávateľom elektrickej energie a skutočnosť, že v nájomnej zmluve si dostatočne právne neošetril prípadné zvyšovanie ceny energií, je na jeho riziko a nemožno to na základe žiadneho právneho predpisu presunúť na žalovaného ako nájomníka. Z týchto dôvodov súd žalobu zamietol v celom rozsahu po čiastočnom späťvzatí.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p. a zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému náhradu trov celého konania.

Proti tomuto rozsudku, okrem výroku o zastavení konania, v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a navrhol rozsudok v zamietavej časti zmeniť tak, že súd zaviazá žalovaného zaplatiť žalobcovi 2.691,92 € spolu s úrokom z omeškania a prizná mu aj náhradu trov celého konania. Namietal odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p., t.j. že prvostupňový súd dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým záverom. Uviedol, že po späťvzatí žaloby predmetom konania bola suma 186,73 € titulom nájomného a sumy 1.459,38 € a 1.045,81 € titulom vyúčtovania energií za roky 2008 a 2009. Týchto posledne uvádzaných súm sa domáhal titulom bezdôvodného obohatenia, nakoľko išlo o nedoplatok z vyúčtovania energií za roky 2008 a 2009. Poukázal na to, že v nájomnej zmluve so žalovaným sa dohodli na výške nájomného, ako aj prevádzkových nákladov, avšak v prípade prevádzkových nákladov išlo iba o zálohové platby. Po vyfakturovaní spotreby energie dodávateľom žalobcu žalobca vypočítal nedoplatok pripadajúci na žalovaného. Dôvodom vzniku nedoplatku pritom nebolo zvýšenie ceny energie, ako tvrdí súd, ale obrovský nárast odberu energie, nakoľko nájomca využíval elektrickú energiu na kúrenie. Žalobca teda od žalovaného požaduje iba preplatenie toho, čo v skutočnosti spotreboval, nakoľko platby uhradené žalovaným nepostačovali na zaplatenie skutočne spotrebovanej energie a v prevyšujúcej časti žalobca hradil za žalovaného to, čo žalovaný spotreboval, teda žalobca plnil za žalovaného to, čo mal plniť žalovaný. Vytýkal súdu prvého stupňa, že mu nepriznal ani sumu 186,73 €, požadovanú titulom nájomného, pričom nájomné vyplýva priamo z nájomnej zmluvy. Nakoniec namietal aj rozhodnutie vo výroku o trovách konania, a to konkrétne skutočnosť, že súd pri určení odmeny za úkony právnej služby vychádzal z pôvodne žalovanej sumy 3.421,74 €, pričom po čiastočnom späťvzatí žaloby tarifnou hodnotou veci bola už len suma 2.691,92 €.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov celého konania.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je zamietavý výrok rozsudku a súvisiaci výrok o náhrade trov konania účastníkov.

Rozsudok súdu prvého stupňa je vo výroku, ktorým bola žaloba o zaplatenie 2.505,19 € s prísl. titulom bezdôvodného obohatenia zamietnutá, vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. v tejto časti potvrdil.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 26. novembra o 9.00 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 19. novembra 2013 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p.

Žalobca namietal odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p., t.j. súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvého stupňa vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 132 O.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo.

Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvého stupňa založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až 135 O.s.p.

Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že tento odvolací dôvod v potvrdenej časti rozsudku nie je naplnený.

Rozhodnutiu súdu v potvrdenej časti nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až § 135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, pokiaľ ide o potvrdenú časť rozsudku, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného

skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom nebola zistená žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku v jeho potvrdenej časti, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Žalobca v odvolaní argumentuje skutočnosťami uvádzanými už v konaní pred súdom prvého stupňa, ktoré boli predmetom dokazovania na súde prvého stupňa a s ktorými sa súd správne vysporiadal pri rozhodovaní vo veci.

Ani v odvolacom konaní nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by mali za následok nesprávnosť napadnutého rozhodnutia v jeho potvrdenej časti a odvolacie námietky žalobcu preto nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku v potvrdenej časti.

Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia prvostupňového súdu v potvrdenej časti a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza :

V prejednávanej veci z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že cena služieb, poskytovaných žalobcom v súvislosti s nájmom nebytových priestorov žalovanému, bola dohodnutá pevnou sumou, teda paušálne a v dohodnutom rozsahu úhrady za služby boli žalovaným aj realizované, čo v konaní nebolo sporným.

Z obsahu písomnej nájomnej zmluvy, uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 23.7.2009 (č.l. 20-25 spisu) nevyplýva, že by účastníci konania dohodli cenu služieb formou zálohových platieb, ktoré sa následne vyúčtujú podľa skutočnej spotreby, ako to tvrdí žalobca v odvolaní a v tejto súvislosti si nedohodli ani podmienky a spôsob vykonania vyúčtovania jednotlivých služieb (dokedy má byť vyúčtovanie vykonané, za aké časové obdobie a akým spôsobom), ani lehotu na zaplatenie nedoplatkov, resp. preplatiek vyplývajúcich z vyúčtovania.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že titulom nedoplatkov za poskytnuté služby za rok 2008 v sume 1.459,38 € a za rok 2009 v sume 1.045,81 € žalovanému preto nevznikol dlh tak, ako to správne uzavrel aj súd prvého stupňa, a to ani titulom bezdôvodného obohatenia.

V danom prípade žalobca a žalovaný uzavreli nájomnú zmluvu, z ktorej vznikla žalovanému povinnosť platiť úhrady za služby v dohodnutej výške a túto svoju zmluvnú povinnosť si riadne plnil. Pokiaľ žalobca tvrdí, že žalovanému vzniklo bezdôvodné obohatenie tým, že žalobca za neho plnil to, čo spotreboval žalovaný, a čo mal teda plniť žalovaný, s touto argumentáciou nie je možné sa stotožniť. V zmluvnom vzťahu s dodávateľmi služieb bol totiž výlučne žalobca, a teda on bol povinným subjektom na plnenie úhrad za služby, teda pokiaľ plnil svoje zmluvné povinnosti, nešlo o plnenie za žalovaného.

Skutková podstata bezdôvodného obohatenia v zmysle § 454 Obč. zákonníka, v zmysle ktorého bezdôvodne sa obohatí aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám, totiž predpokladá existenciu zákonnej alebo zmluvnej povinnosti na plnenie u toho, za koho sa plnilo a na druhej strane neexistenciu takejto povinnosti u toho, kto v skutočnosti plnil, čo v prejednávanej veci nie je splnené, pretože v skutočnosti plnil žalobca a táto povinnosť mu vyplynula zo zmluvných vzťahov s dodávateľmi služieb.

Ak žalobca mienil zabezpečiť úhradu plnení za poskytnuté služby v rozsahu ich skutočnej spotreby, bolo potrebné dohodnúť v zmluve tomu zodpovedajúci spôsob úhrad vo forme záloh a následného vyúčtovania, a nie paušálnou (pevnou) sumou bez ohľadu na skutočnú spotrebu, ako tento spôsob úhrad za služby nepochybne vyplýva z nájomnej zmluvy.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov rozhodol súd prvého stupňa vecne správne, ak žalobu o zaplatenie nedoplatku z vyúčtovania energií za rok 2008 v sume 1.459,83 € s prísl. a o zaplatenie nedoplatku z vyúčtovania energií za rok 2009 v sume 1.045,81 € zamietol ako nedôvodnú.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok v časti, ktorou bola žaloba o zaplatenie 2.505,19 € (1.459,83 € + 1.045,81 €) zamietnutá, potvrdil ako vecne správny v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p.

Dôvodné je však odvolanie žalobcu proti výroku o zamietnutí žaloby v časti zaplatenia nájomného za január 2010 vo výške 186,73 € s prísl., pretože v tejto časti je rozsudok súdu prvého stupňa nepreskúmateľný.

Ohľadne nároku na zaplatenie nájomného za mesiac január 2010 vo výške 186,73 € rozhodnutie súdu neobsahuje žiadne odôvodnenie a v tejto časti rozsudok preto nemohol byť predmetom odvolacieho prieskumu.

Zaplatenia sumy 186,73 € s prísl. sa žalobca domáha titulom nájomného za mesiac január 2010 na základe faktúry č. 104011 zo dňa 26.2.2010, teda ide o iný nárok, než titulom vyúčtovania služieb a dôvody zamietnutia žaloby ohľadne nárokov na zaplatenie vyúčtovania energií nemožno preto bez ďalšieho vzťahovať aj na zaplatenie sumy 186,73 € s prísl., pričom iné dôvody zamietnutia žaloby v tejto časti z rozsudku nevyplývajú. Taktô z rozsudku súdu nie je zrejmé, podľa akých hmotnoprávných ustanovení posúdil nárok na zaplatenie sumy 186,73 € s prísl. a z akých dôvodov žalobu aj v tejto časti zamietol.

Úlohou súdu v ďalšom konaní bude preto opätovne na základe výsledkov doposiaľ vykonaného dokazovania, prípadne aj doplneného po vrátení veci posúdiť dôvodnosť žaloby v tejto časti a opätovne o nároku na zaplatenie 186,73 € s prísl. titulom nájomného za mesiac január 2010 rozhodnúť.

V novom rozhodnutí opätovne rozhodne súd o trovách celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania.

Prihliadne pritom na dôvodne uplatnenú odvolaciu námietku žalobcu, v zmysle ktorej po čiastočnom späťvzatí žaloby do rozhodnutia súdu prvého stupňa tarifnou hodnotou vecí bola (už len) suma 2.691,92 € a z tejto bolo potrebné vychádzať pri určení odmeny za úkony právnej služby právneho zástupcu žalovaného vykonané dňa 11.10.2012 a 10.12.2012 (účasť na pojednávaníach). Predmetom odvolacieho konania rovnako bola už len suma 2.691,92 €, ktorej zaplatenia sa žalobca v odvolaní domáha a po vrátení veci súdu prvého stupňa je predmetom konania (pokiaľ nedôjde k zmene žaloby) už len suma 186,73 € s prísl.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.